

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia.....r.

**w sprawie maksymalnej wysokości wynagrodzenia za udzielenie informacji
komornikowi sądowemu**

Na podstawie art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa maksymalną wysokość wynagrodzenia należnego za udzielenie informacji na wniosek komornika sądowego, zwanego dalej komornikiem, w zakresie, w jakim wysokość tego wynagrodzenia nie została uregulowanym odrębnymi przepisami.

§ 2. Maksymalna wysokość wynagrodzenia za udzielenie informacji komornikowi wynosi:

1) 20 zł od strony tekstu, za udzielenie komornikowi przetworzonej informacji w postaci pisemnej;

2) 10 złotych od strony tekstu, za udzielenie komornikowi informacji przetworzonej w innej postaci niż pisemna;

3) 10 złotych od strony tekstu, za udzielenie komornikowi nieprzetworzonej informacji w postaci pisemnej;

4) 5 złotych od strony tekstu, za udzielenie komornikowi informacji nieprzetworzonej w postaci innej niż pisemna albo przetworzonej w sposób zautomatyzowany.

§ 3. Udzielenie informacji nieprzetworzonej polega w szczególności na udostępnieniu pliku do pobrania albo przesłaniu kopii posiadanych dokumentów.

§ 4. Maksymalna wysokość wynagrodzenia za udzielenie komornikowi informacji zawierającej tabele, diagramy, zdjęcia, wykresy i mapy sporządzone przez udzielającego informacji wynosi 40 zł od strony.

§ 5. Maksymalna wysokość wynagrodzenia za udzielenie informacji o danych adresowych, numerze lub historii rachunku bankowego, miejscu zatrudnienia dłużnika,

wysokości wynagrodzenia, polegającej na wygenerowaniu danych z systemu komputerowego wynosi:

- 1) 10 złotych od strony tekstu udostępnionego w postaci pisemnej;
- 2) 5 złotych od strony tekstu udostępnionego w innej postaci niż pisemna.

§ 6. Maksymalna wysokość wynagrodzenia za drugą i każdą kolejną stronę tekstu wynosi 5 złotych. Wynagrodzenie łącznie nie może być wyższe niż 50 złotych.

§ 7. Przy obliczaniu wynagrodzenia za stronę uważa się 25 wierszy, a za wiersz - 45 znaków, przyjmując interlinię 1,5, a wielkość czcionki 12 typu Times New Roman. Za znak uważa się wszystkie widoczne znaki drukarskie, w szczególności litery, znaki przestankowe, cyfry, znaki przeniesienia oraz uzasadnione budową zdania przerwy między nimi. Stronę rozpoczętą liczy się jako całą.

§ 8. Wysokość wynagrodzenia za udzielenie informacji pozyskanej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego określa umowa pomiędzy komornikiem, a podmiotem prowadzącym system ten teleinformatyczny.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w porozumieniu

MINISTER SPRAW

WEWNĘTRZNYCH I

ADMINISTRACJI

MINISTER FINANSÓW

OPRACOWANO POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM
Pięczętka i podpis Dyrektora / Zastępcy Dyrektora DLPC
DYREKTOR
Departamentu Legislacyjnego
Prawa Cywilnego

Paweł Mroczkowski
sędzia

2018 -09- 2 5

UZASADNIENIE

Upoważnienie ustawowe do wydania projektowanego rozporządzenia zostało zawarte w art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. poz. 770). Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. Przepis ten upoważnia Ministra Sprawiedliwości do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej oraz ministrem właściwym do spraw finansów maksymalnych wysokości wynagrodzeń za udzielenie informacji komornikowi sądowemu. Zgodnie z art. 4 ust. 1 – „w ramach uprawnień wynikających z art. 761 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego lub postępowania o wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia albo europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, albo w toku czynności, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 komornik może żądać na piśmie lub za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej od organów administracji publicznej, organów wykonujących zadania z zakresu administracji publicznej, organów podatkowych, urzędów skarbowych, organów rentowych, banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, przedsiębiorstw maklerskich, organów spółdzielni mieszkaniowych, zarządów wspólnot mieszkaniowych, innych podmioty zarządzających mieszkaniami i lokalami użytkowymi, jak również innych instytucji, informacji dotyczących stanu majątkowego dłużnika, danych adresowych oraz innych informacji umożliwiających identyfikację składników jego majątku, jedynie w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego toku postępowania. Przepis art. 762 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio”.

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia wynika z konieczności uregulowania sytuacji związanych z żądaniem i przyznawaniem wynagrodzenia za udzielenie informacji komornikom. Stan prawny w tej kwestii jest niejednoznaczny. Na problemy związane ze stosowaniem przepisów zwracał uwagę Sąd Najwyższy m.in. w uchwale z 21 października 2015 r. (III CZP 66/15; OSNC 2016, nr 10, poz. 115) oraz w uchwale z 11 grudnia 2015 r. (III CZP 92/15; OSNC 2017, nr 1, poz. 4). W przypadkach, w których przepisy szczególne nie regulowały wysokości wynagrodzenia za udzielenie komornikowi informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego, dotychczas wynagrodzenie to było ustalane w sposób dowolny przez poszczególne podmioty. Celem nowej regulacji jest ujednoczenie zasad obowiązujących w tej kwestii w zakresie, w którym brak jest regulacji.

Projektowane rozporządzenie reguluje maksymalne wysokości wynagrodzeń w sytuacjach nieuregulowanych w innych przepisach. Wynika to z przepisu art. 14 ust. 5 cytowanej ustawy o kosztach komorniczych, który stanowi, że przepisy ust. 1-4 stosuje się, o ile tryb lub koszty przedstawiania dokumentów lub udzielania informacji nie wynikają z odrębnych przepisów. Przepisy odrębne regulujące wysokość opłat za udzielanie informacji komornikowi są zawarte m.in. w:

- rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie wysokości opłaty pobieranej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za udzielenie informacji komornikom sądowym oraz trybu jej pobierania (Dz. U. z 2003 r., Nr 8, poz. 95),

- rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 2008 r. w sprawie wysokości opłaty uiszczanej na rachunek organu podatkowego za udostępnienie informacji komornikom sądowym oraz trybu jej pobierania i sposobu uiszczania (Dz. U. z 2008 r., Nr 237, poz. 1664),

- rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 listopada 2015 r. w sprawie opłaty za udostępnienie danych z centralnej ewidencji kierowców (Dz. U. z 2015 r., poz. 1933 ze zm.).

W projekcie jest określona maksymalna wysokość wynagrodzenia. Oznacza to, że podmiot żądający wynagrodzenia będzie miał możliwość oceny wysokości żadanego wynagrodzenia w granicach przewidzianych w rozporządzeniu, a następnie oceny tej będzie dokonywał również komornik przyznając żadaną należność. Taka konstrukcja wyklucza przyjęcie automatyzmu, że za każdą informację przysługuje maksymalna stawka wynagrodzenia.

Wytyczne zawarte w delegacji ustawowej do określenia maksymalnych wysokości wynagrodzeń to nakład pracy przy udzielaniu tych informacji i ich objętość. Z tego względu w projekcie rozporządzenia wprowadzono maksymalną stawkę wynagrodzenia za udzielenie standardowej informacji (§ 2 projektu) oraz przewidziano od niej wyjątki, które są uzależnione od zwiększonego lub zmniejszonego od standardowego nakładu pracy potrzebnego do opracowania odpowiedzi na zapytanie komornika. Postulat uwzględnienia objętości udzielanej informacji jest realizowany przez kryterium odwołujące się do liczby stron tekstu, na których jest zawarta informacja. W § 7 projektowanego rozporządzenia zdefiniowano pojęcie strony dokumentu, na wzór obowiązujący już w przypadku wynagrodzeń tłumaczy. Dla wysokości wynagrodzenia istotna jest również postać udzielanej

informacji (pisemna lub elektroniczna). W przypadku tej pierwszej, nakład pracy jest nieznacznie większy niż przy przygotowaniu odpowiedzi w postaci elektronicznej. Jednocześnie uwzględniono zróżnicowany nakład pracy w zależności od tego, czy udzielana informacja ma charakter przetworzony, czy nieprzetworzony. Informacją nieprzetworzoną jest np. udostępnienie pliku do pobrania albo przesłanie kopii dokumentu będącego w posiadaniu pomiotu udzielającego informacji.

Obniżoną maksymalną wysokość wynagrodzenia (§ 5 projektu) przewidziano w sytuacji standardowych i powtarzalnych zapytań komornika, które najczęściej występują w praktyce egzekucyjnej. Są to zapytania dotyczące danych adresowych, numeru lub historii rachunku bankowego, miejsca zatrudnienia dłużnika, wysokości wynagrodzenia. Nakład pracy ogranicza się w takich sytuacjach do sprawdzenia baz danych (najczęściej prowadzonych systemach informatycznych) i przygotowania odpowiedzi zawierającej żądane przez komornika informacje. W przeważającej większości przypadków odpowiedź taka jest generowana samodzielnie przez system komputerowy podmiotu zobowiązanego do udzielenia komornikowi informacji. Podwyższona stawka wynagrodzenia (40 złotych) jest zaś przewidziana za udzielenie informacji zawierającej tabele, diagramy, zdjęcia, wykresy i mapy sporządzane przez podmiot udzielający informacji (§ 4 projektu).

W treści § 8 wprowadzono unormowanie wyjątkowe dotyczące wynagrodzenia za udzielenie informacji za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcia rachunków bankowych. Wysokość wynagrodzenia z tego tytułu będzie określana w umowie między komornikiem i podmiotem prowadzącym ten system. Wynika to stąd, że to w drodze umowy są określane koszty dostępu komornika do tego systemu.

Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2019 r..

Projektowana regulacja nie wywiera bezpośredniego wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorstw zaangażowanych w postępowania egzekucyjne. Projektowane przepisy mogą mieć znaczenie dla tych podmiotów w takich przypadkach, w których komornik zażądał od nich informacji niezbędnych do przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego. Projektowane przepisy odnoszą się do materii, która dotychczas nie była jednoznacznie uregulowana i będą pozytywnie wpływać na zapewnienie ochrony interesów takich podmiotów.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 245) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Nie była dokonywana ocena OSR w trybie § 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie pobierania przez komorników opłat sądowych od wniosków o wpis w księdze wieczystej i ich przekazywania sądom oraz prowadzenia ewidencji pobranych opłat sądowych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości – ministerstwo wiodące</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Łukasz Piebiak – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Mroczkowski – Sędzia; Dyrektor Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego, tel. 22 52-12-423 Marcin Uliasz – Główny Specjalista-Sędzia, 22 52-12-293</p>	<p>Data sporządzenia 14.09.2018 r.</p> <p>Źródło: art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 28 lutego 2014 r. – o kosztach komorniczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 770)</p> <p>Nr w wykazie prac A 369</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia realizuje upoważnienie ustawowe, zawarte w art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 28 lutego 2014 r. – o kosztach komorniczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 770).

Zgodnie z tym przepisem, Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- sposób pobierania i uiszczania oraz sposób i termin przekazywania sądom opłat sądowych od składanych w postępowaniu egzekucyjnym wniosków o wpis w księdze wieczystej, a także ich zwrotu oraz
- sposób prowadzenia ewidencji opłat przez komornika i czas jej przechowywania,

uwzględniając łatwość uiszczania opłat i przekazywania ich sądom, szczególność ewidencji oraz konieczność zapewnienia jej trwałości. Uregulowania w projektowanym akcie prawnym wymaga zatem nie tylko sposób uiszczania przez wierzyciela opłaty sądowej, ale także pobieranie takiej opłaty przez komornika.

Zgodnie z art. 53 ustawy o kosztach komorniczych, dotychczasowe przepisy regulujące tę tematykę, wydane na podstawie art. 40a ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, zachowują moc do dnia wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia, jednak nie dłużej niż do dnia 31 marca 2019 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z powyższym, istnieje konieczność wydania nowego rozporządzenia regulującego materię wyszczególnioną w pkt. 1. Przedmiotowy projekt rozporządzenia określa:

- sposób uiszczania przez wierzycieli i pobierania przez komorników opłat sądowych od składanych w postępowaniu egzekucyjnym wniosków o wpis w księdze wieczystej,
- sposób i termin przekazywania sądom opłat sądowych,
- sposób prowadzenia ewidencji pobranych opłat i czas jej przechowywania oraz
- sposób i termin zwrotu opłat sądowych.

Projekt rozporządzenia stanowi, że opłatę sądową od składanego w postępowaniu egzekucyjnym wniosku o wpis w księdze wieczystej, wierzyciel uiszcza w formie bezgotówkowej, na rachunek bankowy komornika albo w formie wpłaty gotówkowej, bezpośrednio w kancelarii komorniczej. W przypadku uiszczenia opłaty w kancelarii komorniczej, komornik wydaje pokwitowanie zawierające kwotę opłaty, imię i nazwisko komornika, sygnaturę akt komorniczych, dotyczących postępowania egzekucyjnego, w związku z którym składany jest wniosek o wpis w księdze wieczystej.

Komornik wskazuje we wniosku o wpis w księdze wieczystej wysokość pobranej opłaty, a jeżeli wierzyciel został zwolniony od kosztów sądowych wskazuje, że opłata nie została pobrana i podaje podstawę prawną zwolnienia.

Pobraną opłatę komornik przekazuje sądowi rejonowemu właściwemu do rozpoznania wniosku o wpis w księdze wieczystej, w terminie do 7-go dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano opłatę i złożono wniosek o wpis w księdze wieczystej, dokonując jej wpłaty na rachunek bankowy lub bezpośrednio w kasie tego sądu. Oryginał lub kopię potwierdzenia dokonanych wpłat komornik przekazuje w terminie 7 dni od dokonania wpłaty do sądu rejonowego, na rzecz którego dokonywana była wpłata.

Projekt określa również termin, w którym komornik obowiązany jest zwrócić pobraną opłatę, w przypadku, gdy wniosek o wpis w księdze wieczystej nie został złożony. Odrębnie uregulowano termin zwrotu opłaty w przypadku, gdy nie złożono wniosku o wpis w księdze wieczystej z powodu wystąpienia przeszkody. W takiej sytuacji komornik zwraca kwotę nienależnej opłaty w terminie 7 dni od dnia, w którym upłynął termin do usunięcia przeszkody przez wierzyciela. Zwrotu opłaty dokonuje się przekazem pocztowym lub przelewem na wskazany rachunek bankowy.

budżet państwa																			
JST																			
pozostałe jednostki (oddzielnie)																			

Źródła finansowania																			
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia zawiera rozwiązania analogiczne do obecnie obowiązujących, w związku z tym wejście w życie projektowanych przepisów nie będzie generować dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.																		

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2018 r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – <i>Prawo przedsiębiorców</i> (Dz.U., poz. 646).							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze								
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane zmiany nie będą powodowały skutków finansowych dla przedsiębiorstw oraz nie będą mieć wpływu na konkurencyjność gospodarki. Nie przewiduje się również wpływu na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby niepełnosprawne i starsze.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Efekty wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		